

Coopergate, 8-mei-2017 (deel 1) – Gerard Lettinck

Aldus Gerard Lettinck: "Ik ga mij nog bezinnen of ik nog officieel een klacht in ga dienen bij de KNAU. Zie de bijgaande bewijsstukken uit andere bronnen dan Fakebook. Hoogstwaarschijnlijk waren de aanwezige officials omgekocht of stekeblind."

Coopergate Evidence I:

schappelijk onderbouwd plan.

Maar toch, het Grote Doel, een marathon onder de twee uur lopen, is niet gehaald, alle hoogwaardige technologische begeleiding ten spijt. De ervaring van 'Monza' leert dat die mythische barrière de komende decennia vrijwel zeker niet geslecht zal worden. Omdat het simpelweg bijna onmenselijk is, zelfs voor een supergoed getrainde atleet, om twee uur aaneen gemiddeld iets harder dan 21 kilometer per uur te lopen. Kipchoge, de olympisch kampioen van Rio met een persoonlijk record van 2.03.05, was zaterdag dichtbij. Maar zelfs 's werelds beste marathonloper bleek daar, in topvorm en onder ideale omstandigheden, niet toe in staat.

Luchtvochtigheid te hoog

Nou ja, ideaal? Bijna ideaal, oordeelde manager Jos Hermens en partner in het Nike-project *Breaking2* na afloop. De luchtvochtigheid was met een waarde van boven de 80 procent te hoog. „Zou die tussen de 50 en 60 zijn geweest, dan denk ik dat de poging was geslaagd”, denkt Hermens, die als manager van Kipchoge diens marktwaarde wel flink zag stijgen.

En Nike, initiatiefnemer van het experiment, is dat tevreden? Zonder twijfel, want de recordpoging kreeg veel aandacht en werd uit marketingoogpunt een succes. En de naam Nike is, na vier verbeteringen van het wereldrecord op schoenen van grote concurrent Adidas, eindelijk verbonden aan 's werelds snelste marathon-tijd. Die tijd wordt overigens niet als wereldrecord erkend door de internationale atletiekfederatie IAAF, omdat niet aan alle voorwaarden is voldaan.

Het was een a-typische wedstrijd in Monza, als al van een wedstrijd

kan worden gesproken. Het had meer weg van een schouwspel van drie uitverkoren atleten met een twintigtal hazen. Die zijn langdurig voorbereid door sportwetenschappers en voedingsdeskundigen om op een ideaal parcours, zonder haakse bochten, met extreem krachtige sportdrankjes, aërodynamische kleding en op magische schoenen de onmogelijk geachte recordpoging te ondernemen. Zelfs de (elektrische) auto die het tempo aangaf en met een grote klok veel tegenwind wegnam kon het verschil niet maken.

Die schoenen van Nike, de Vapor-fly Elite, zijn onderwerp van een

Het is simpelweg bijna onmenselijk, zelfs voor een supergoed getrainde atleet

mysterieus verhaal. De firma doet geheimzinnig over de constructie, omdat er vraagtekens over de reglementaire correctheid zijn gerezen. Naast de extreme lichtheid (naar verluidt 150 gram per schoen) is de licht gebogen tussenzool van carbon-fiber omstreden. Die zou het effect van springveren hebben, wat door critici het Pistorius-effect is genoemd.

Nike riposteert dat het geheim in de energie-return zit. De atleet zou minder energie verbruiken en daardoor economischer lopen. De schoen geeft het gevoel dat je bergaf loopt. Aangezien de regels voorschrijven dat de markt toegang tot het materiaal moet hebben, komt Nike nog dit jaar met een tweede versie. Niet de Elite-versie, want die wordt op maat

gemaakt, exclusief voor topatleten. De maakbaarheid van een exceptioneel wereldrecord blijkt na zaterdag relatief en hooguit weggelegd voor zeer uitzonderlijke marathonlopers. De 32-jarige Kipchoge valt in die categorie vanwege zijn natuurlijke aanleg, zijn toewijding en carrière-opbouw. De Keniaan koos, in tegenstelling tot zijn meeste landgenoten, niet voor kortstondig, financieel aantrekkelijk, succes, maar zocht de weg der geleidelijkheid. Via de baan, waarop hij in 2003 in Parijs wereldkampioen werd op de 5.000 meter, werkte Kipchoge gestaag aan een carrière als wegatleet. Hij startte in acht marathons en won er zeven, waarvan grote als Chicago, Londen en Berlijn, maar ook die van Rotterdam.

Kipchoge is fysiologisch en mentaal bij uitstek geschikt om de grens van twee uur te breken, dat hadden de wetenschappers van het Nike-project *Breaking2* goed gezien. Maar welke potenties zij bij de Eritreër Zersenay Tadese en de Ethiopiër Lelisa Desisa, de twee andere proefpersonen, hebben getest is een raadsel. Desisa kwam met een persoonlijk record van 2.04.45 nog enigszins in de buurt van de twee uur, maar Tadese met 2.10.41 niet in de verste verte. Hun beperkingen bleken zaterdag in Monza al snel. Beiden moesten Kipchoge na een klein uur laten gaan om op grote achterstand te finishen, zonder ook maar een moment uitzicht op de grens van twee uur te hebben gehad. Tadese smaakte nog wel het genoegen van een persoonlijke recordverbetering met 4.50 minuten (2.06.51), maar Desisa kwam in 2.14.10, bijna tien minuten boven zijn persoonlijk record, strompelend over de finish. Hoezo twee uur?

Coopergate Evidence II:

